

но — по другъ? Срѣщате една жена, която ви кани любезно у дома си, угощава ви добре, разговаря се приятелски съ васъ, но щомъ си отидете, веднага казва: Отде се намѣри този човѣкъ, да ми отнеме времето? Като говоримъ за проявитѣ на такива хора, ние ги извиняваме. Но дойдемъ ли до ученика, който иска да следва новото учение, тамъ никакво извинение не помага. Ученикътъ трѣбва да бжде еднакъвъ и външно, и вътрешно. На ученика не се казва, какво трѣбва да прави, или да не прави, но казвамъ: Яжте здрава храна, дишайте чистъ въздухъ, обичайте красиво, мислете право и служете на Бога съ любовъ. Който живѣе споредъ тия правила, той е добъръ, щедъръ, любещъ човѣкъ. Природата пази своитѣ закони строго и не разпилява енергиитѣ си. Тя си служи съ методи, които изискватъ най-малко разходи. Въ природата има изобилие, но не и разточителностъ. Като знаете това, следвайте законитѣ на природата: не бждете разточителни нито въ яденето, нито въ дишането, нито въ чувствата, нито въ мислитѣ си. И въ даване, и въ взимане човѣкъ трѣбва да прилага законитѣ на разумната природа. Не спазва ли тия закони, той върши престѣпление.

Това, което говоря, се отнася до ония, които искатъ да се развиватъ. Защо човѣкъ яде, диша, чувствава, мисли, има редъ причини. Човѣкъ яде, защото гладътъ го мжчи; той диша, за да не се задуши; той чувствава, за да храни сърдцето си; той мисли, за да при-